



## Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact [support@jstor.org](mailto:support@jstor.org).

THE ITINERARY OF BENJAMIN  
OF TUDELA *(continued)*.

HEBREW TEXT.

ומשם מהלך יום לגבאל<sup>1</sup> האחרת שהיא<sup>2</sup> גבול בני עמון ושם כמו מאה וחמשים<sup>3</sup> מישראל<sup>4</sup> והיא ממשלת היינובין<sup>5</sup> והשלטון שלהם קורין אותו<sup>6</sup> גלאם אנברינו<sup>7</sup>. ושם מצאו הבמה שהיתה<sup>8</sup> לבני עמון בימים ההם ושם שקוין בני עמון יושב על קרתירגה<sup>9</sup> הנקרא כסא והוא עשוי מאבן מצופה<sup>10</sup> זהב ושתי נשים יושבות מימינו ומשמאלו מזה אחת ומזה אחת ומזבח לפניו שהיו מזבחים ומקטרים לפניו בזמן בני עמון ובה כמו מאתים יהודים ובראשם ר' מאיר ור' יעקב ור' שמחה<sup>11</sup> והיא על שפת הים<sup>12</sup> של ארץ ישראל. [ומשם] שני ימים לבירות<sup>13</sup> היא בארות ושם כמו חמשים יהודים. ובראשם ר' שלמה ור' ע[ובדיה A] ור' יוסף<sup>14</sup>:  
**כט** ומשם<sup>15</sup> יום אחד לצידה<sup>16</sup> והיא<sup>17</sup> צידון והיא עיר גדולה ובה | כמו עשרים יהודים וקרוב מהם כמו<sup>18</sup> עשר<sup>19</sup> מילין אומה<sup>19</sup> נלחמים עם אנשי<sup>20</sup> צידון היא האומה (הנק) ראת<sup>21</sup> כרויאן והם פגנוש<sup>22</sup> ואין להם שום<sup>23</sup> דת. ויושבים בהרים הגדולים ובנקיקי [הסלעי]ם ואין מלך [ואין שר שופט]<sup>24</sup> עליהם כי מעצמם הם יושבים<sup>25</sup> בין ההרים והסלעים וע[ד] הר חר[מון]<sup>26</sup> גבול[ם] מהלך ג' ימים] והם שטופי זימה לוקחים

<sup>1</sup> R A וגלגל; E לגולגל. — <sup>2</sup> R A שדוא. — <sup>3</sup> R קלז; E (sic) חמש מאות ומאה. —  
<sup>4</sup> A שבעה הגנינין; E שבעה הגניסין; והייבוי <sup>5</sup> E. — (החזורים) E יהודים A. —  
Sulzb. ו' הגניסין. — <sup>6</sup> R אותם; A omits אחור. — <sup>7</sup> R (only) גילימו. —  
Ed. Sulzb. גיליאנוס אינבריו; ויליאנוס אינבריאקו; גליאנוס אמבריאנוס E.  
; קרריגה R. — <sup>8</sup> מקום הבמה שהיא A; מקום הכמה שהיתה E; מקום שהיא R.  
R כמו. — <sup>12</sup> R. — <sup>11</sup> R omits from ובראשם. — <sup>10</sup> E ומצפה. — <sup>13</sup> R קריגה; E  
מהלך A inserts. — <sup>14</sup> R omits from ובראשם. — <sup>15</sup> A לברוש E.  
אחא A inserts. — <sup>16</sup> R omits. — <sup>17</sup> A היא. — <sup>18</sup> R omits. — <sup>19</sup> A לזירה R.  
R ורזיאן not certain, perhaps כרזיאן. — <sup>20</sup> R. — <sup>21</sup> R A והאומה נקראת E.  
R (דוגיאן) A; ורזיאן הם הנקראים פאגאני כופרים; ורזיאן הם (sic) פאגאני  
— ואין מלך ושר שלהם A. — <sup>22</sup> R omits. — <sup>23</sup> R. ורזיאן הם הנקראים פאגאני כופרים  
(R. חסין). — <sup>24</sup> R. — <sup>25</sup> R inserts שש.

אחיזתיהם ואב<sup>1</sup> לוקח<sup>2</sup> [בתו] ויש [להם] חג אחד [בשנה ובאים כולם] אנשים ונשים לאכול ולשתות ביחד ומחלפים<sup>3</sup> נשיהם<sup>4</sup> כל אחד<sup>5</sup> עם חב[רו]<sup>6</sup> ואומרים שהנפש[ם] בעת יציאותה<sup>7</sup> מן הגוף של אדם<sup>8</sup> טוב תיכנס בגוף ילד [הנולד באותה שעה] שתצא הנפש מגופו. ואם הוא אדם רע<sup>9</sup> תיכנס בגוף הכלב והחמור<sup>10</sup> [וזה<sup>11</sup> דרכם כסל למו]. ואין ביניהם יהודים כי אם באים ביניהם בעלי אומנות וצבעים ויוש[בים ביניהם באומנות] ובסחורה וחזורים לבתיהם והם אוהבים ליהודים<sup>12</sup> | והם קלים<sup>13</sup> על ההרים [ועל הגבעות ואין] אדם יכול להלחם עמהם<sup>14</sup>; ומשם חצי יום לצרפתה אשר לציד[ן]<sup>15</sup>. ומשם חצי יום<sup>16</sup> לצור [החדשה והיא עיר טובה מאד ונמל<sup>17</sup> שלה בתוך העיר<sup>18</sup> ובלילה ישליכו [בעלי המס<sup>19</sup> שלשלת] של ברזל בין מגדל ומגדל ולא יוכל אדם לצאת לא באניה ולא בשום דבר<sup>20</sup> [לגנוב דבר מן הספינות<sup>21</sup> בלילה. ולא נמצא<sup>22</sup> כנמל ההוא בכל הארץ. והיא עיר יפה ובתוכה כמו ת"ק<sup>23</sup> יהודים [וביניהם] חכמים בתלמוד<sup>24</sup>. ובראשם ר' אפרים מצר<sup>25</sup> דיין ור' מאיר [מקרק] שונה<sup>26</sup> ור' אברהם [ראש הקהל<sup>26</sup>] ויש להם שם ספינות ליהודים בים<sup>27</sup>. ושם יהודים<sup>28</sup> אומני [זוכית] הטוב הנקרא זוכית צור<sup>29</sup> החשוב בכל הארצות. ושם ימצא האסוכר<sup>30</sup> הטוב כי שם זורעין אותו ובאין מכל הארצות לקנותו<sup>31</sup> ועולה אדם בחומת צור החדשה ורואה צור הקדומה<sup>32</sup> אשר כסה אותה הים<sup>33</sup> רחוקה מן החדשה כוריקת אבן ואם ירצה אדם לבא באני בים<sup>34</sup> רואה | המגדלים והשוקים<sup>35</sup> והחצות והארמונים בקרקע הים. והיא עיר<sup>36</sup> צור החדשה עיר סחורה באים אליה מכל מקום. ומשם יום אחד<sup>37</sup> לאקרי היא עכו אשר היתה<sup>38</sup> בגבול<sup>39</sup> אשר. והיא תחלת<sup>40</sup> ארץ ישראל

<sup>1</sup> A inserts אחיזתיהם ואב; Ed. Const. and E omit; R ואב; <sup>2</sup> A inserts לוקח; R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>3</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>4</sup> A inserts נשיהם; R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>5</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>6</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>7</sup> A inserts יציאותה; R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>8</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>9</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>10</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>11</sup> A inserts וזה; R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>12</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>13</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>14</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>15</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>16</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>17</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>18</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>19</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>20</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>21</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>22</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>23</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>24</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>25</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>26</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>27</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>28</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>29</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>30</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>31</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>32</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>33</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>34</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>35</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>36</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>37</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>38</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>39</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים; <sup>40</sup> R Ed. Sulzb. וחולכים; A וחולקים.

והיא יושבת על הים הגדול<sup>1</sup> ושם הנמל הגדול<sup>1</sup> לכל התועים<sup>2</sup> ההולכים לירושלם בספינות ויורד לפניו הנהר<sup>3</sup> הנקרא נחל קדומים ושם כמו מאתים יהודים ובראשם ר' צדוק ור' יפת ור' יונה<sup>4</sup>. ומשם שלשה פרסאות לכיפש היא החפר<sup>5</sup> על שפת הים ומצד אחר הר הכרמל עליה ובתחתית ההר שם מקברי<sup>6</sup> ישראל רבים ושם בהר מערת אליהו ע"ה<sup>7</sup>. ועשו שם<sup>8</sup> בני אדום במה וקראו אותה שאן אליש<sup>9</sup>; ובראש ההר ניכר מקום המזבח ההרום שריפא אליהו<sup>10</sup> בימי אחאב והוא מקום המזבח העגול<sup>11</sup> כמו ארבע אמות הנשאר<sup>12</sup> ובתחתית ההר יורד נחל קישון בצדו. ומשם ארבע פרסאות | לכפר נאום<sup>13</sup> והוא כפר דנחום<sup>14</sup> והוא מעון<sup>15</sup> מקום נבל<sup>16</sup> הכרמלי; ומשם ששה פרסאות לשויריאה<sup>17</sup> הוא גת אשר לפלשתים ושם כמו מאתים<sup>18</sup> יהודים ומאתים כותיים והם היהודים השמרונים<sup>19</sup> הנקראים שמרתנוש<sup>20</sup> והיא עיר יפה וטובה<sup>21</sup> על<sup>22</sup> הים מבניין קיסר<sup>23</sup> המלך וקרא שמה קיסיריה<sup>24</sup>; ומשם חצי יום לקאקו<sup>25</sup>. והיא<sup>26</sup> קעילה ואין בה יהודים. ומשם חצי יום לשרגנו<sup>27</sup> והיא לוד<sup>28</sup> ושם יהודי אחד צבע. ומשם יום אחד<sup>29</sup> לשבשת<sup>30</sup> היא שומרון ושם ניכר<sup>31</sup> ארמון אחאב בן עמרי חרב<sup>32</sup>. והיא היתה עיר בצורה בהר מאד<sup>33</sup> ובה מעיינות והיא ארץ<sup>34</sup> נחלי מים ונגות ופרדסים וכרמ[ים] וותים ואין שם יהודים. ומשם שני פרסאות לנפלש<sup>35</sup> היא שכם בהר אפרים ואין שם יהודים והיא יושבת בעמק<sup>36</sup> בין הר גרזים והר עבל ובה כמו אלף<sup>37</sup> כותיים<sup>38</sup> שומרים תורת משה ע"ה לבדה וקוראין להן שמרתנוש<sup>39</sup>. ויש

<sup>1</sup> R omits הגדול; E A פורטו (E adds אותו) גדול שקורין (איתו) פורטו (E adds אותו) גדול שקורין (איתו) פורטו. — <sup>2</sup> Ed. Const. ובראשם — <sup>3</sup> R omits; A נהר. — <sup>4</sup> R omits from מאתים. — <sup>5</sup> R omits; A נהר. — <sup>6</sup> R omits; A נהר. — <sup>7</sup> R omits; A נהר. — <sup>8</sup> R omits; A נהר. — <sup>9</sup> R omits; A נהר. — <sup>10</sup> R omits; A נהר. — <sup>11</sup> R omits; A נהר. — <sup>12</sup> R omits; A נהר. — <sup>13</sup> R omits; A נהר. — <sup>14</sup> R omits; A נהר. — <sup>15</sup> R omits; A נהר. — <sup>16</sup> R omits; A נהר. — <sup>17</sup> R omits; A נהר. — <sup>18</sup> R omits; A נהר. — <sup>19</sup> R omits; A נהר. — <sup>20</sup> R omits; A נהר. — <sup>21</sup> R omits; A נהר. — <sup>22</sup> R omits; A נהר. — <sup>23</sup> R omits; A נהר. — <sup>24</sup> R omits; A נהר. — <sup>25</sup> R omits; A נהר. — <sup>26</sup> R omits; A נהר. — <sup>27</sup> R omits; A נהר. — <sup>28</sup> R omits; A נהר. — <sup>29</sup> R omits; A נהר. — <sup>30</sup> R omits; A נהר. — <sup>31</sup> R omits; A נהר. — <sup>32</sup> R omits; A נהר. — <sup>33</sup> R omits; A נהר. — <sup>34</sup> R omits; A נהר. — <sup>35</sup> R omits; A נהר. — <sup>36</sup> R omits; A נהר. — <sup>37</sup> R omits; A נהר. — <sup>38</sup> R omits; A נהר. — <sup>39</sup> R omits; A נהר.













ומשם פרסה אחת למהור מריא לגרנד<sup>1</sup> היא גבעון הגדול<sup>2</sup> ואין בה<sup>3</sup> יהודים. ומשם שלש<sup>4</sup> פרסאות<sup>5</sup> לירושלם היא עיר קטנה ובצורה תחת שלש חומות ואנשים בה הרבה<sup>6</sup>. וקוראים להם הישמעאלים<sup>7</sup> יעקובין וארמים ויוונים וגורגרים ופרנקוש ומכל לשונות<sup>8</sup> הגוים ויש שם בית לה הצביעות<sup>9</sup> | שקונין<sup>10</sup> אותו היהודים בכל שנה מן המלך<sup>11</sup> שלא יעשה שום אדם צביעה בירושלם<sup>12</sup> כי אם<sup>13</sup> היהודים לברם והם כמו<sup>14</sup> מאתים<sup>15</sup> יהודים דרים תחת מגדל דוד בפאת<sup>16</sup> המדינה. ובחומה<sup>17</sup> שבמגדל דוד הבניין הראשון של יסוד כמו עשר אמות מבניין הקדמונים שבנו אבותינו והשאר מבניין<sup>18</sup> הישמעאלים<sup>19</sup>. ואין בכל העיר מקום<sup>20</sup> חזק יותר ממגדל דוד. ושם שני<sup>21</sup> בתים אחד לאשפיטאל<sup>22</sup> ויוצאים ממנו ארבע מאות פרשי' ושם ינחו כל החולים הבאים שם ונותנין להם כל סיפוקם בחייהם<sup>23</sup> ובמותם. והבית השני<sup>24</sup> קוראין<sup>25</sup> אותו טינפול<sup>26</sup> שלמון הוא הארמון<sup>27</sup> שעשה שלמה מלך ישראל ע"ה<sup>28</sup>. ושם חונים הפרשים ויוצאים מהם<sup>29</sup> שלש<sup>30</sup> מאות פרשי' בכל יום למלחמה חוץ מן הפרשים הבאים מארץ פרנקוש ומארץ אדום ונודרין על עצמן שיעבדו שם<sup>31</sup> ימים או שנים עד מלאת נדרם. ושם הבמה הגדולה שקורין<sup>32</sup> אותה שיפורקי<sup>33</sup>. ושם נקבר<sup>34</sup> אותו האיש שהולכים כל התועים<sup>35</sup> | אליו<sup>36</sup>. ויש בירושלם ארבעה שערים<sup>37</sup> שער אברם ושער דוד ושער ציון ושער גושפט<sup>38</sup> הוא שער יהושפט לפני בית המקדש שהיה בימי קדם ושם טינפולי דומיני<sup>39</sup> והוא היה מקום

להר (A omits here לגרנד דוד; להר המוריה לגרנד דוד; E; למחיר מריאה לגרנד R<sup>1</sup> — להר המוריה and suggests placing it before לירושלם in the next paragraph; see note 5 and p. 9, note 29). — R A הגדולה — A שם. — R i. — 4. — 5. — R A omits the last three words. — E A; יעקוביני וארמים ויוונים וגורגרים ופרנקוש ומכל הלשונות הגוים R<sup>8</sup>. — יעקובין (יעקובים E) וארמים ויוונים וגורגרים ופרנקוש (גורגרים ופרנקים E) מכל לשונות הגוים — אלא R<sup>13</sup>. — R omits. — 12. — מהמלך A<sup>11</sup>. — שקונין R<sup>10</sup>. — הצביעות A; והצביעה R<sup>9</sup>. — 14. — R omits. — 15. — R i (?) — 16. — בפאת המדינה E; has above ובחומות A<sup>17</sup>. — דרים R<sup>18</sup>. — בנין R<sup>19</sup>. — בנין A<sup>21</sup>. — שתי A<sup>22</sup>. — בנין A; בנין R<sup>20</sup>. — אשפיטלי A; איספוטאלי R<sup>22</sup>. — האספיטאלי R<sup>22</sup>. — ובבית שני A; ובית שני R<sup>24</sup>. — אחד R<sup>23</sup>. — אהרן R<sup>27</sup>. — ספיטאל (סאלמוני) E; ספחלי A; שמשלו R<sup>26</sup>. — אהרן R<sup>27</sup>. — ושם E A; ושם הטיפולי ומוצאי' משם R<sup>29</sup>. — שלמה המלך A; ע"ה R<sup>28</sup>. — ויורדי' R<sup>31</sup>. — ארבע A<sup>30</sup>. — (הטיפולי and the first letters of shape between ארבעה חונים and the first letters of shape between ארבעה חונים) — שפלקרי R<sup>34</sup>. — שפלקרי A; שפלקרי R<sup>33</sup>. — אהרן R<sup>35</sup>. — שער הקורים R<sup>37</sup>. — שם R<sup>36</sup>. — כל הנדרים E<sup>35</sup>. — טינפול רומאנו E; שמשול דומיני A; שמשולי דומיני R<sup>39</sup>. — גושפט הוא שער

המקדש ובנה עליו עמר בן אל כמאב<sup>1</sup> כפה<sup>2</sup> גדולה ויפה עד מאד ואין מכניסין שם הגוים<sup>3</sup> שום צלם ולא שום תמונה אלא שבאים שם<sup>4</sup> להתפלל<sup>5</sup>. ולפני אותו מקום כותל מערבי והוא<sup>6</sup> אחד מן הכתלים<sup>7</sup> שהיו בקדש הקדשים וקוראים אותו שער הרחמים ולשם באים כל היהודים להתפלל לפני הכותל בעזרה: ושם בירושלם בבית אשר היה<sup>9</sup> לשלמה<sup>10</sup> אורות סוסים<sup>11</sup> אשר בנה בניין חזק מאד מאבנים גדולות לא<sup>12</sup> נראה כבניין ההוא בכל הארץ. ושם נראה עד היום<sup>13</sup> הברכה<sup>14</sup> שהיו הכהנים שוחטים<sup>15</sup> את זבחיםם והבאים שם מיהודה<sup>16</sup> כותבין שמם<sup>17</sup> על הכותל: ויוצא<sup>18</sup> אדם משער יהושפט אל עמק יהושפט<sup>19</sup> והוא<sup>20</sup> מדבר העמים. ושם מצבת | יד אבשלום וקבר עוזיהו<sup>21</sup> המלך ושם מעיין גדול<sup>22</sup> ומי<sup>23</sup> השילוח בנחל קדרון<sup>24</sup> ועל המעיין בניין גדול מימי אבותנו<sup>25</sup> ולא ימצא שם אלא מים מעטים. ואנשי ירושלם רובם שותים ממי<sup>26</sup> המטר שיש להם גבים בבתיהם. ועולים מעמק יהושפט אל הר הזיתים כי אין בין ירושלים והר הזיתים אלא העמק בלבד. ומהר הזיתים<sup>27</sup> רואים ים סדום ומי[ם סדום] לנציב מלח שהיתה אשת לוט<sup>28</sup> שתי פרסאות והצאן לוחכות ממנה [ואחר כך חזרת] וצומחת<sup>29</sup> כבדאשונה וכל ארץ הכבר<sup>30</sup> ונחל השטים עד<sup>31</sup> הר נבו ולפ[ני ירושלם הר ציון] ואין בניין בהר ציון כי אם במה אחת לעדלים<sup>32</sup>: ולפני ירושלם כמ[ו ג' מלך בית קברי] ישראל שהיו קוברים מיתיהם<sup>33</sup> במערות בימים ההם. ועל כל קבר וקבר יש<sup>34</sup> בו תאריך אבל בני אדם<sup>35</sup> הורסים מן הקברים ובונים מהם בתייהם מן האבנים<sup>36</sup>. [והם מגיעות] לגבול בנימן בצלצח<sup>37</sup>. וסביב לירושלים<sup>38</sup> הרים גדולים ובהר ציון | [קברי בית דוד וקברי] המלכים אשר

כפה A<sup>2</sup>. — עמר בן אלקאב E; (? בן אל = בקל); עמר omitting, בקל כמאב R<sup>1</sup>. —  
 והוא A omits. — R A insert חתרת. — גוים A<sup>3</sup>. — במה E. —  
 ושם בירושלם בית שלמה R<sup>10</sup>. — שהיה A<sup>9</sup>. — במקדש A inserts. — מהכותלים A<sup>7</sup>. —  
 A adds; ועד R omits. — ולא A<sup>12</sup>. — אורות הסוסים A; אורות סוסים R E<sup>11</sup>. —  
 A omits הכהנים; שוחטים הכהנים: R transposes. — הברכה A<sup>14</sup>. — היה. —  
 ויוצא A<sup>18</sup>. — שמונת R<sup>17</sup>. — וכל היהודים שם A; וכל היהודים R<sup>16</sup>. — בה. —  
 E adds אחד אחד. — ואם A<sup>20</sup>. — אל עמק יהושפט R A omit. — עוזיהו A<sup>21</sup>. —  
 בנינים גדולי' בימי אבות R<sup>24</sup>. — In MS. BM קדרון R<sup>23</sup>. — מי R A<sup>22</sup>. —  
 (הזיתים to the third הזיתים) כי אין R omits from. — מימי A<sup>25</sup>. —  
 R omits (חזרות וצומחת) R<sup>29</sup>. — שהיא היחה אשתו של לוט A<sup>27</sup>. —  
 R omits מיתיהם. — שלשה בתים של A<sup>32</sup>. — לנוצרים A<sup>31</sup>. — על R A<sup>30</sup>. —  
 Exactly so R; ועל כל קבר וקבר, omitting וקבר E A<sup>34</sup>. — במערות A omits. —  
 In the MS. בצלצחו; E A omit from. — הקבר' R<sup>36</sup>. — ארום A; אדם E. —  
 לירושלם R<sup>38</sup>. — והם.

קמו אחריו. ואין המקום ידוע<sup>1</sup> כי<sup>2</sup> מהיום<sup>3</sup> ט"ו שנה [נפל מן] הבמה<sup>4</sup> אשר בהר ציון ואמר הפטריארקא לממונה שלו קח את [האבנים מחומות הקדמות] ובנה ממנו הבמה<sup>5</sup> והוא עשה כן ושכר<sup>6</sup> פועלים ובשכר<sup>7</sup> ידוע [היו<sup>8</sup> עשרים אנשים] והיו מוציאים את האבנים מיסוד חומת ציון ובין האנשים ההם היו שני אנשים אהובים<sup>9</sup> בעלי ברית ויום אחד עשה האחד<sup>10</sup> משתה לחבירו<sup>11</sup> [ואחר] אכילתם באו אל המלאכה ואמר<sup>12</sup> להם הממונה עליהם<sup>13</sup> מדוע אחרתם היום לבוא<sup>14</sup> [ענו ואמרו<sup>15</sup>] מה יש לך<sup>16</sup> בשעה שילכו חבירנו<sup>17</sup> לסעוד אנחנו נעשה<sup>18</sup> מלאכתנו הניע זמן הסעודה והלכו חביריהם לסעוד והם היו מוציאים את האבנים והקימו אבן ומצאו<sup>19</sup> שם<sup>20</sup> פי מערה<sup>21</sup>. אמר<sup>22</sup> אחד לחבירו נכנס ונראה אם יש שם<sup>23</sup> מומן והלכו<sup>24</sup> במבוא המער' ער שהגיעו אצל ארמון אחד גדול בנוי על עמודי שש<sup>25</sup> מצופה בכסף ובוהב. ולפניו | שלחן זהב ושרביט ועטרת<sup>26</sup> והוא קבר דוד המלך<sup>27</sup> ולשמאלו קבר<sup>28</sup> שלמה המלך<sup>29</sup> כמו כן וכן קברי כל<sup>30</sup> המלכים הקבורים שם ממלכי יהודה. ושם ארגנות סגורות שאין אדם יודע מה שבהם<sup>31</sup>. ורצו אלו שני<sup>32</sup> האנשים ליכנס<sup>33</sup> בארמון והנה רוח סערה יוצא<sup>34</sup> מפי המערה וחכה אותם ונפלו לארץ כמתים ושכבו<sup>35</sup> עד הערב<sup>36</sup>. והנה רוח אחד בא צועק<sup>37</sup> בקול<sup>38</sup> אדם<sup>39</sup> קומו צאו מן המקום הזה ויצאו משם<sup>40</sup> מבוהלים ורחופים והלכו אל הפטריארק'<sup>41</sup> והגידו לו הדברים האלה<sup>42</sup>. ושלח הפטריארקא<sup>43</sup> להביא לפניו ר' אברהם החסיד<sup>44</sup> הפרוש אל קוסטנטיני<sup>45</sup> שהיה מאבלי ירושלם וספר לו אלה הדברים

— נפל כותל אחד מהבמה A<sup>4</sup>. — היום A<sup>3</sup>. — אלא R<sup>2</sup>. — ואינו ניכר המקום A<sup>1</sup>.  
 וצוה הפטריארקא את הזכור לבנות את הבמה ואמר לו קח את האבנים מחומות R<sup>5</sup>.  
 וצוה הפטריארקא אל הזכור לבנות הבמה ההיא ואמר לו A; הקדמו' ובנה מהם הבמה  
 — בשכר R<sup>7</sup>. — שכר A<sup>6</sup>. — קח את האבנים מחומת ציון הקדמוני ובנה בהם הבמה  
 — האחד A omits<sup>10</sup>. — אהובים A<sup>9</sup>. — והיו omitting כמו A; וכן היו R<sup>8</sup>.  
 — לחבירו R A<sup>11</sup>. — אמר A<sup>12</sup>. — A omits<sup>13</sup>. — בא היום R<sup>14</sup>. — So also E;  
 — חבירנו R omits<sup>17</sup>. — לו A<sup>16</sup>. — ואמרו A omits<sup>15</sup>. — היום  
 R omits<sup>18</sup>. — נעשה אנחנו A; אנחנו R omits<sup>19</sup>. — ופתחו R<sup>20</sup>. — שם A omits<sup>21</sup>. —  
 — שיש A<sup>25</sup>. — הלכו A<sup>24</sup>. — שם A omits<sup>23</sup>. — ואמר R A<sup>22</sup>. — המערה  
 — קבר A omits<sup>28</sup>. — מלך ישראל A<sup>27</sup>. — שלחן ושרביט זהב ועטרת זהב A<sup>26</sup>.  
 — בתוכם A<sup>31</sup>. — וכן קברי omitting, וכל R<sup>30</sup>. — בנו E; המלך REA omit<sup>32</sup>.  
 — לארץ inserts A<sup>35</sup>. — יוצא A omits<sup>34</sup>. — להכנס E<sup>38</sup>. — שני אלו R A<sup>33</sup>.  
 — אחד בא וצועק A<sup>37</sup>. — ושכבו omitting, עד לעת ערב R<sup>36</sup>. — שמה (שם) E;  
 — האנשים R inserts<sup>40</sup>. — ואומ' R inserts<sup>39</sup>. — בקול E; בקול רם והוא בקול R<sup>38</sup>.  
 — E A<sup>42</sup>. — הפטריארקא A<sup>41</sup>. — ויצאו רחופים משם האנשים (ומבוהלים) E מבוהלים A;  
 — הפטריארקא A; הפטריארקו R<sup>43</sup>. — האלף omitting (את) E כל הדברים  
 — קושטנטיני E; קושטנטיני A; קושטנטינה A<sup>45</sup>. — חסיד A (not E)<sup>44</sup>.

כולם<sup>1</sup> על פי שני האנשים<sup>2</sup> שבאו משם. וענה לו ר' אברהם<sup>3</sup> ואמר לו  
 זה<sup>4</sup> קברי בית דוד למלכי<sup>5</sup> יהודה הם<sup>6</sup> ולמחרת נכנס אני ואתה ואלו  
 האנשים ונראה<sup>7</sup> מה יש שם. ולמחר<sup>8</sup> שלחו בשביל שני האנשים ומצאו  
 אותם כל אחד ואחד מושב על מטתו<sup>9</sup> | ופחדו ואמרו לא נכנס אנחנו<sup>10</sup> **מ**  
 שם כי אין חפץ האל<sup>11</sup> להראות אותו<sup>12</sup> לאדם. וצוה הפטריארקא לסתום  
 אותו מקום ולהעלימו מבני אדם עד היום הזה. ור' אברהם זה<sup>13</sup> ספר לי<sup>14</sup>  
 הדברים האלו<sup>15</sup>: ומשם שתי פרסאות לבית לחם<sup>16</sup> הנקרא בית ליאון  
 לאדום<sup>17</sup>. וקרוב<sup>18</sup> לבית לחם כחצי מיל מצבת קבורת רחל על אם הדרך.  
 והמצבה עשויה<sup>19</sup> מאחת עשרה אבנים למניין בני יעקב. ועליה כפה<sup>20</sup> בנויה  
 על ארבעה עמודים. וכל היהודים העוברים חותמים שמם על אבני המצבה<sup>21</sup>.  
 ובבית לחם<sup>22</sup> שנים יהודים צבעים<sup>23</sup>. והיא ארץ נחלי מים ובה<sup>24</sup> בארות  
 ומעינות<sup>25</sup>: ומשם שש פרסאות<sup>26</sup> לש' אברם דברון<sup>27</sup> היא חברון<sup>28</sup>.  
 אבל מדינת חברון היתה<sup>29</sup> בהר והיא חריבה<sup>30</sup> היום<sup>31</sup>. ובעמק<sup>32</sup> בשדה  
 המכפלה שם העיר היום<sup>33</sup>. ושם הבמה הגדולה שקורין ש'<sup>34</sup> אברם והיא  
 היתה כנסת היהודים<sup>35</sup> בימי ישמעאלים<sup>36</sup>. ועשו הגוים שם<sup>37</sup> | ששה קברים **מא**  
 על שם אברהם ושרה יצחק ורבקה יעקב ולאח ואומרים לתועים<sup>38</sup> שהם  
 קברי האבות ונותנין שם ממון אבל אם יבוא יהודי שם<sup>39</sup> שיתן שכר  
 לשוער של מערה ויפתח<sup>40</sup> לו פתח<sup>41</sup> ברזל שהוא עשוי מבנין<sup>42</sup> אבותינו<sup>43</sup>  
 ויירד אדם למטה במדרגות ונר<sup>44</sup> דלוק בידו ויירד למטה<sup>45</sup> במערה אחת

— וספר אליו הדברים A; וספר לו אלו הדברים E; וספר אליו את כל הדברים R.  
 — כי. A; R omits; — R adds החסיד. — <sup>3</sup> R adds הם. — <sup>4</sup> R omits; A adds האלו; E omits.  
 — ולמחר אני ואחיה ואלו האנשים R. — <sup>7</sup> R omits. — <sup>8</sup> R has הם after זה. — <sup>9</sup> R omits; A inserts בית. — <sup>10</sup> R omits; A inserts  
 ומצאו אותם מהם. — <sup>11</sup> R omits; A omits from למחרת to למחר. — <sup>12</sup> R omits; A omits from כל to כל. — <sup>13</sup> R omits; E omits.  
 — <sup>14</sup> R omits; E omits; but EA have it. — <sup>15</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>16</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>17</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>18</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>19</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>20</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>21</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>22</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>23</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>24</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>25</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>26</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>27</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>28</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>29</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>30</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>31</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>32</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>33</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>34</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>35</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>36</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>37</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>38</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>39</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>40</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>41</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>42</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>43</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.  
 — <sup>44</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it. — <sup>45</sup> R omits; A omits; E omits; but EA have it.

ואין<sup>1</sup> שם כלום וכן השניה<sup>2</sup> עד שיבוא אל השלישית והנה שם ששה קברים קבר אברהם ויצחק<sup>3</sup> ויעקב ושרה<sup>4</sup> ורבקה<sup>5</sup> ולאח זה כנגד זה ועל קבריהם<sup>6</sup> חתומים אותיות חקוקות באבנים<sup>7</sup> על קבר אברהם חקוק זה קבר אברהם<sup>8</sup> ושל יצחק זה קבר יצחק בן אברהם אבינו ושל יעקב זה קבר יעקב בן יצחק בן אברהם אבינו ועל האחרים זה קבר שרה וזה קבר רבקה וזה קבר לאה ובמערה מדליקין שם עששית אחת<sup>9</sup> בכל יום ויום ובכל לילה ולילה<sup>10</sup> על הקברים. ושם חביות הרבה<sup>11</sup> מלאות עצמות מישראל שהיו מביאין שם מתיהם בימי<sup>12</sup> ישראל כל אחד ואחד עצמות **זב** אבותיו ומניחין אותן<sup>13</sup> שם עד היום | הוזה. וחוצה<sup>14</sup> בקצה שדה המכפלה ביתו של אברהם<sup>15</sup> ומעיין לפני הבית. ואין מניחין שם לעשות<sup>16</sup> בית מפני כבוד<sup>17</sup> אברהם אבינו<sup>18</sup>: ומשם חמש פרסאות לבין (sic) גברין<sup>19</sup> היא<sup>20</sup> מרשה ואין שם אלא שלשה יהודים<sup>21</sup>: ומשם שלש פרסאות לש'<sup>22</sup> שמואל דשילה היא שילה הקרובה לירושלם שתי פרסאות וכשלקחו בני אדום את רמלה היא הרמה<sup>23</sup> מיד בני הישמעאלים<sup>24</sup> מצאו את<sup>25</sup> קברו של שמואל הרמתי<sup>26</sup> אצל כנסת היהודים והוציאוהו בני אדום<sup>27</sup> והוליכוהו לשילה ובנו עליו במה גדולה וקראו אותו ש'<sup>28</sup> שמואל דשילה עד היום הזה:

— רבקה R<sup>6</sup>. — וקבר שרה A<sup>4</sup>. — יצחק RA<sup>3</sup>. — וגם בשניה A<sup>2</sup>. — ולא ימצא A<sup>1</sup>.  
 — R A<sup>7</sup> — וכלם. — here; see the next following note; A omit קבריהם; על קבריהם R; באבנים substitute for it: R and Edd. — E and R adds אבינו; E and R A omit the rest till במערה and substitute for it: R — אבינו עלי השלום; A; אבינו ע"ה. — כל הקברים גם כן וכן לכלם A omits. — ביום ובילה A<sup>10</sup>. — דולקת A<sup>9</sup>. — כל הקברים גם כן וכן לכלם — וקצה R<sup>14</sup> — ורוץ; A omits and reads — והניחם E; ומניחם A<sup>13</sup>. — בית A<sup>12</sup>. — לעשות שם E inverts, R<sup>17</sup>. — עלי השלום A adding אבינו E A insert — לבית גברין A; לבית גברין E; לבית יברין R<sup>19</sup>. — A omits. — כבודו של — ומשם ה פרסאות לנודין דלשנצליש ואין שם RA<sup>21</sup> Here R E A insert: — והיא A<sup>20</sup>. — ומשם חמשה פרסאות לשורין דלש גברא לריש היא E; שונם ויש בה שלש מאות יהודים בני האדם את R<sup>23</sup>. — לשנץ A; ולסאן E<sup>22</sup>. — שוכה ויש בה כמו שלש מאות יהודים R A insert<sup>27</sup>. — R omits. — שמעאל A<sup>24</sup>. — רמה A; הרמה ש:ש"ש A; סא"ש E<sup>28</sup>. — מקברו.

אשר ישו צפיה אל שמיין ולצפת אנשי צל צפיה אל עקרון ואדם  
נוהגים כל מהג אחד בצפיה וספרים של קדושים אשרי צל  
נוהגים לקחת בצל שבע פרסה כן ששין צלם פחד וכו' והנה  
שאנו נוהגין ובלשנה ושנה מסימין את התורה ואשרי און חין  
נוהגין כדאל עשין מל פסוק ופסוק שלשה סדרים ואפי' מי  
את התורה למוך שלם שטעם ויש כפיהם תקנה ואנה להתחבר  
כלם ולתחבר לחד כוסם מאחת תורה וכן כוס מתן תורה וכו' וזה  
ז' טעם לשר השמים ראש חיצונה והוא ראש לכל קהלות הצנים  
להקים רבנן וחזקין והוא אשרי פס הארץ הצול היושב בארץ וכו'  
האריה והיא שר המלכה לבד ערב ושם אלמר אלמחטן כן עם  
און אנוטל ולבד אנו נקראן עליו אשר מדרן בארץ אלמחטן  
אל עבאדי היושב בבגדאד וכו' וזה קנה ער שלם וזה עשה  
כסא בצען כמחאה לו והוא יואם ז' פגמים בשנה האחר בשנה  
חג והשנה טעם טעם קנה וטען חוקת חוזה וארץ און  
להחיה פ' האור ס' אור חג אחד והיא שר מולה וכו'  
טוקים וכו' וזה אור חגה והיה חגם עשירים חיה צה ולא ירד  
טם מטר ולא קרח ולא שלג לאו סה מעלם והאין חגה ביותר  
והיא יואם פס אחד בשנה בחג אלול והפס כל האין והשקד  
אונה מהלך טו יום והמים נשאים אלול ותשרי על פס האין  
להשקד חג ולתורה ויש להם עמוד טים טכנו בחגה לעת שיער  
עלית האור והוא לפי אי אחת טען האים והוא העמוד חשתם  
שנה חגה על פס האים וישנה שנה האור והפס אונה  
יועלים כ' פס עלה האור ופס און מלכים מהלך טו יום ואם  
כנסה חג העמוד לאי פס האור אלא חג האין וכל יום ויום חג  
אום האור ואפי' כשן ופסם ואמר חגן שנה לצורא ית  
ט עלה האור כן וכי וכל יום יום הוא חג חג ואפי' ויש  
חג האור לעמוד שנה טעם כל און מלכים והאור שנה  
חג חג על חג חג האין לקנה טו יום ואי שיעל שנה חג  
שעלם וחוכים לו חכמה חגה טעם חג האים חג חג





## TRANSLATION.

Thence it is a day's journey to the other Gebal, which is on the border of the children of Ammon, and here there are about 150 Jews. The place is under the rule of the Genoese, the name of the governor being Guillelmus Embriacus<sup>1</sup>. Here was found a temple belonging to the children of Ammon in olden times, and an idol of theirs seated upon a throne or chair, and made of stone overlaid with gold. Two women are represented sitting one on the right and one on the left of it, and there is an altar in front before which the Ammonites used to sacrifice and burn incense<sup>2</sup>. There are about 200 Jews there, at their head being R. Meir, R. Jacob, and R. Simchah. The place is situated on the sea border of the land of Israel. From there it is two days' journey to Beirut, or Beeroth, where there are about fifty Jews, at their head being R. Solomon, R. Obadiah, and R. Joseph. Thence it is one p. 29 day's journey to Saida, which is Sidon, a large city, | with about twenty Jews. Ten miles therefrom a people dwell who are at war with the men of Sidon; they are called Druses, and are pagans of a lawless character. They inhabit the mountains and the clefts of the rocks, have no king or ruler over them, but dwell independent in their high places, and their border extends to Mount Hermon, which is a three days' journey. They are steeped in vice, brothers marrying their sisters and fathers their daughters. They have one feast day in the year, when they all collect, both men and women, to eat and drink together, and they then interchange their wives<sup>3</sup>. They say that at the time when the soul leaves the body it passes in the case of a good man into the body of a newborn child, and in the

<sup>1</sup> See the narrative of William of Tyre.

<sup>2</sup> Jebeil, the ancient Gebal, was noted for its artificers and stone-cutters. Cf. 1 Kings v. 32; Ezek. xxvii. 9. The Greeks named the place Byblos, the birthplace of Philo. The coins of Byblos have a representation of the Temple of Astarte. All along the coast we find remains of the worship of Baal Kronos and Baaltis, of Osiris and Isis, and it is probable that the worship of Adonis and Jupiter-Ammon led Benjamin to associate therewith the Ammonites. The reference to the children of Ammon is based on a misunderstanding, arising perhaps out of Ps. lxxxiii. 8.

<sup>3</sup> The Quarterly Statements of the Palestine Exploration Fund for 1886 and 1889 give a good deal of information concerning the religion of the Druses. Their morality is there described as having been much maligned.

case of a bad man into the body of a dog or an ass. Such are their foolish beliefs. There are no resident Jews among them, but a certain number of Jewish handicraftsmen and dyers come among them for the sake of trade, and then return, the people being favourable to the Jews. | They roam over the mountains and hills, and no man can do p. 30 battle with them.

From Sidon it is half a day's journey to Sarepta, which belongs to Sidon. Thence it is another half-day to New Tyre, which is a very fine city, with a harbour in the midst of the city. At night those that levy dues throw iron chains from tower to tower, so that no man can go forth by boat or in any other way to rob the ships by night. There is no harbour like this in the whole world. Tyre is a beautiful city. It contains about 500 Jews, some of them scholars of the Talmud, at their head being R. Ephraim of Tyre, the Dayan, R. Meir from Carcassonne, and R. Abraham, head of the congregation. The Jews own some vessels, and there are also glass-makers amongst them who make that fine glass or Tyrian glass-ware which is prized in all countries. In the vicinity is found sugar of a high class, for men plant it here, and people come from all lands to purchase it<sup>1</sup>. A man can ascend the walls of New Tyre and see ancient Tyre, which the sea has now covered, lying at a stone's throw from the new city. And should one care to go forth by boat one can see | the castles, market places, p. 31 streets, and palaces in the bed of the sea. New Tyre is a busy place of commerce, to which merchants flock from all quarters.

One day's journey brings one to Acre, the Acco of old, which is on the borders of Asher; it is the commencement of the land of Israel. Situated by the Great Sea, it possesses a large harbour for all the pilgrims who come to Jerusalem by ship. A stream runs in front of it, called the brook of Kedumim<sup>2</sup>. About 200 Jews live there, at their head being R. Zadok, R. Jepheth, and R. Jonah. From there it is three parasangs to Chaifas, which is Hachepher<sup>3</sup> on the seaboard, and on

<sup>1</sup> Tyre was noted for its glass ware and sugar factories up to 1291, when it was abandoned by the Crusaders, and destroyed by the Moslems.

<sup>2</sup> This name is applied to the Kishon, mentioned further on, celebrated in Deborah's song (Judg. v. 21), but it is about five miles south of Acre, the river nearest to the town being the Belus, noted for its fine sand suitable for glass-making. It is not unlikely that R. Benjamin alludes to the celebrated ox spring of which Arab writers have much to say. Mukkadasi writes in 985: "Outside the eastern city gate is a spring. This they call Ain al Bakar, relating how it was Adam—peace be upon him!—who discovered this spring, and gave his oxen water therefrom, whence its name."

<sup>3</sup> Gath-Hepher, the birthplace of Jonah, near Kefr Kenna, in the

the other side is Mount Carmel <sup>1</sup>, at the foot of which there are many Jewish graves. On the mountain is the cave of Elijah, where the Christians have erected a structure called St. Elias. On the top of the mountain can be recognized the overthrown altar which Elijah repaired in the days of Ahab. The site of the altar is circular, about four cubits remain thereof, and at the foot of the mountain the brook Kishon flows. From here it is four parasangs | to Capernaum, which is the village of Nahum, identical with Maon, the home of Nabal the Carmelite <sup>2</sup>.

Six parasangs from here is Caesarea, the Gath <sup>3</sup> of the Philistines, and here there are about 200 Jews and 200 Cuthim. These are the Jews of Shomron, who are called Samaritans. The city is fair and beautiful, and lies by the sea. It was built by Caesar, and called after him Caesarea. Thence it is half a day's journey to Kako <sup>4</sup>, the Keilah of Scripture. There are no Jews here. Thence it is half a day's journey to St. George, which is Lud <sup>5</sup>, where there lives one Jew, who is a dyer. Thence it is a day's journey to Sebaste, which is the city of Shomron (Samaria), and here the ruins of the palace of Ahab the son of Omri may be seen. It was formerly a well-fortified city by the mountain side, with streams of water. It is still a land of brooks of water, gardens, orchards, vineyards, and olive groves, but no Jews dwell here. Thence it is two parasangs to

territory of Zebulon (Joshua xix. 13), is not here referred to, but the land of Hephher, 1 Kings iv. 10.

<sup>1</sup> In Benjamin's time hermits, who eventually founded the Carmelite order of monks, occupied grottoes on Mount Carmel.

<sup>2</sup> Benjamin travelled along the coast to Caesarea. Mr. Guy le Strange (*Palestine under the Moslems*, 1890, p. 477) writes: "Tall Kanisah, or Al Kunaisah, the Little Church, is the mound a few miles north of Athlith, which the Crusaders took to be the site of Capernaum." Benjamin must have known very well that Maon, which was contiguous to another Carmel (referred to in Joshua xv. 55), belonged to Judah, and was not in the north of Palestine. Here, as in the case of Gath and elsewhere, he quotes what was the hearsay identification current at the time he visited these places. See an article by C. R. Conder on "Early Christian Topography" in the *Quarterly Statements of the Palestine Exploration Fund* for 1876, p. 16.

<sup>3</sup> In the time of the Crusaders Gath was supposed to be near Jamnia, but nothing definite is known as to its site. (Baedeker, *Handbook to Palestine and Syria*, p. 317.)

<sup>4</sup> It lies between Caesarea and Lydda. See Conder's *Latin Kingdom of Jerusalem*. Keilah has been identified as situated near the cave of Adullam.

<sup>5</sup> The tomb of St. George is still shown in the Greek church at Lydda.

Nablous, which is Shechem on Mount Ephraim, where there are no Jews; the place is situated in the valley between Mount Gerizim and Mount Ebal, and contains about 1,000 Cuthim, who observe the written law of Moses alone, and are called Samaritans. They have priests | of the seed (of Aaron), and they call them Aaronim, who do p. 33 not intermarry with Cuthim, but wed only amongst themselves<sup>1</sup>. These priests offer sacrifices, and bring burnt-offerings in their place of assembly on Mount Gerizim, as it is written in their law—"And thou shalt set the blessing on Mount Gerizim." They say that this is the proper site of the Temple. On Passover and the other festivals they offer up burnt-offerings on the altar which they have built on Mount Gerizim, as it is written in their law—"Ye shall set up the stones upon Mount Gerizim, of the stones which Joshua and the children of Israel set up at the Jordan." They say that they are descended from the tribe of Ephraim. And in the midst of them is the grave of Joseph, the son of Jacob our father, as it is written—"and the bones of Joseph buried they in Shechem<sup>2</sup>." Their alphabet lacks three letters, namely ה He, ח Heth, and ע Ain<sup>3</sup>. The letter ה He is taken from Abraham our father, because they have no dignity, the letter ח Heth from Isaac, because they have no kindliness, and the letter ע Ain from Jacob, because they have no humility. In place of these letters they make use of the Aleph, by which we can tell | that they are not of the seed of Israel, although they know the p. 34 law of Moses with the exception of these three letters. They guard themselves from the defilement of the dead, of the bones of the slain, and of graves; and they remove the garments which they have worn, before they go to the place of worship, and they bathe and put on fresh clothes. This is their constant practice. On Mount Gerizim are fountains and gardens and plantations, but Mount Ebal is rocky and barren; and between them in the valley lies the city of Shechem.

From the latter place it is a distance of four parasangs to Mount Gilboa, which the Christians call Mont Gilboa; it lies in a very parched district. And from there it is five<sup>4</sup> . . . , a village where

<sup>1</sup> Mr. A. Cowley in an article on the Samaritan Liturgy in *J. Q. R.*, VII, 125, states that the "House of Aaron" died out in 1624. The office then went to another branch, the priest being called כהן דלי, the Levite Cohen. Cf. Adler and Seligsohn's *Une nouvelle chronique samaritaine*. (Paris: Durlacher, 1903.)

<sup>2</sup> The small square building known as Joseph's tomb lies a short distance north of Jacob's well, at the eastern entrance to the vale of Nablous.

<sup>3</sup> Cf. Guy Le Strange, *Palestine*, 381, and Rapoport's Note 166, Asher's *Benjamin*, vol. II.

<sup>4</sup> The MSS. are defective here; starting from Shechem, Mount Gilboa,

there are no Jews. Thence it is two parasangs to the valley of Ajalon<sup>1</sup>, which the Christians call Val-de-Luna. At a distance of one parasang is Mahomerie-le-Grand, which is Gibeon the Great; it contains no Jews.

From there it is three parasangs to Jerusalem, which is a small city, fortified by three walls. It is full of people, whom the Mohammedans call Jacobites, Armenians, Greeks, Georgians, Franks, and p. 35 people of all tongues. It contains a dyeing-house, | for which the Jews pay a small rent annually to the king<sup>2</sup>, on condition that besides the Jews no other dyers be allowed in Jerusalem. There are about 200 Jews who dwell under the Tower of David in one corner of the city<sup>3</sup>. The lower portion of the wall of the Tower of David, to the extent of about ten cubits, is part of the ancient foundation set up by our ancestors, the remaining portion having been built by the Mohammedans. There is no structure in the whole city stronger than the Tower of David. The city also contains two buildings, from one of which—the hospital—there issue forth four hundred knights; and therein all the sick who come thither are lodged and cared for in life and in death<sup>4</sup>. The other building is called the Temple of Solomon; which to this day presents a bare appearance, is in a different direction to Ajalon. It is doubtful whether Benjamin personally visited all the places mentioned in his *Itinerary*. His visit took place not long after the second great Crusade, when Palestine under the kings of Jerusalem was disturbed by internal dissension and the onslaughts of the Saracens under Nur-ed-din of Damascus and his generals. Benjamin could at best visit the places of note only when the opportunity offered.

<sup>1</sup> This and most of the other places mentioned by Benjamin are more or less identified in the very important work published by the Palestine Exploration Fund, *The Survey of Western Palestine*. Our author's statements are carefully examined, and Captain Conder, after expatiating upon the extraordinary mistakes made by writers in the time of the Crusaders, some of whom actually confounded the sea of Galilee with the Mediterranean, says: "The mediæval Jewish pilgrims appear as a rule to have had a much more accurate knowledge both of the country and of the Bible. Their assertions are borne out by existing remains, and are of the greatest value."

<sup>2</sup> King Baldwin III died in 1162, and was succeeded by his brother Almaric.

<sup>3</sup> The reading of the Roman MS. that there were but four Jewish inhabitants at Jerusalem is in conformity with R. Petachia, who passed through Palestine some ten or twenty years after R. Benjamin, and found but one Jew there. The 4 meaning four would easily be misread for 1 meaning 200.

<sup>4</sup> The Knights of the Hospital of St. John and the Templars are here referred to. (See Gibbon, *Decline and Fall of the Roman Empire*; Charles Mills,

it is the palace built by Solomon the king of Israel. Three hundred knights are quartered there, and issue therefrom every day for military exercise, besides those who come from the land of the Franks and the other parts of Christendom, having taken upon themselves to serve there a year or two until their vow is fulfilled. In Jerusalem is the great church called the Sepulchre, and here is the burial-place of Jesus, unto which the Christians make pilgrimages. |

Jerusalem<sup>1</sup> has four gates—the gate of Abraham, the gate of p. 36 David, the gate of Zion, and the gate of Gushpat, which is the gate of Jehoshaphat, in front of the ancient sanctuary called Templum Domini. Upon the site of the sanctuary Omar-Ben-Al-Khataab erected an edifice with a very large and magnificent cupola, unto which the Gentiles do not bring any image or effigy, but merely come there to pray. In front of this place is the western wall, which is one of the walls of the Holy of Holies. This is called the Gate of Mercy, and thither come all the Jews to pray before the wall of the court of the Temple. In Jerusalem, attached to the palace which belonged to Solomon, are the stables built by him, forming a very substantial structure, composed of large stones, and the like of it is not to be seen anywhere in the world. There is also visible up to this day the pool where the priests used to slaughter their sacrifices, and the Jews coming thither write their names upon the wall. The gate of Jehoshaphat leads to the valley of Jehoshaphat, which is the gathering-place of nations<sup>2</sup>. Here is the pillar | called p. 37 Absalom's Hand, and the sepulchre of King Uzziah<sup>3</sup>.

*History of the Crusades*, 4th edition, vol. I, p. 342, and Besant and Palmer's *Jerusalem*, chap. ix.)

<sup>1</sup> Cf. the writings of Mukaddasi the Hierosolomite, one of the publications of the Palestine Pilgrims' Text Society. See also Edrisi's and Ali of Herat's works. Chap. iii, of Guy le Strange's *Palestine under the Moslems* gives full extracts of Edrisi's account in 1154 and Ali's in 1173. See also five plans of Jerusalem designed between 1160 and 1180, vol. XV, *Zeitschrift des deutschen Palästina-Vereins*.

<sup>2</sup> Ezek. xx. 35. That the Gorge of Jehoshaphat will be the scene of the last judgment is based upon Joel iv. 2. Cf. M. N. Adler, *Temple at Jerusalem* and Sir Charles Warren's Comments.

<sup>3</sup> In memory of Absalom's disobedience to his father, it is customary with the Jews to pelt this monument with stones to the present day. The adjoining tomb is traditionally known as that of Zechariah, 2 Chron. xxiv. 20. King Uzziah, otherwise Azariah, was buried on Mount Zion, close to the other kings of Judah, 2 Kings xv. 7. Cf. P. E. F., *Jerusalem*, as to identification of sites. Sir Charles Wilson, *Picturesque Palestine*, gives excellent illustrations of the holy places, and his work might be consulted with advantage.

In the neighbourhood is also a great spring, called the Waters of Siloam, connected with the brook of Kidron. Over the spring is a large structure dating from the time of our ancestors, but little water is found, and the people of Jerusalem for the most part drink the rain-water, which they collect in cisterns in their houses. From the valley of Jehoshaphat one ascends the Mount of Olives; it is the valley alone which separates Jerusalem from the Mount of Olives. From the Mount of Olives one sees the Sea of Sodom, and at a distance of two parasangs from the Sea of Sodom is the Pillar of Salt into which Lot's wife was turned; the sheep lick it continually, but afterwards it regains its original shape<sup>1</sup>. The whole land of the plain and the valley of Shittim as far as Mount Nebo are visible from here.

In front of Jerusalem is Mount Zion, on which there is no building, except a place of worship belonging to the Christians. Facing Jerusalem (at a distance of three miles) are three sepulchres<sup>2</sup> belonging to the Israelites, who in the days of old buried their dead in caves, and upon each sepulchre there is a façade, but the Christians destroy the sepulchres, employing the stones thereof in building their houses. These sepulchres reach as far as Zelzah in the territory of Benjamin. Around Jerusalem are high mountains.

p. 38 On Mount Zion | are the sepulchres of the House of David, and the sepulchres of the kings that ruled after him. The exact place cannot be identified, inasmuch as fifteen years ago a wall of the church of Mount Zion fell in. The Patriarch commanded the overseer to take the stones of the old walls and restore therewith the church. He did so, and hired workmen at fixed wages; and there were twenty men who brought the stones from the base of the wall of Zion. Among these men there were two who were sworn friends. On a certain day the one entertained the other; after their meal they returned to their work, when the overseer said to them, "Why have you tarried to-day?" They answered, "Why need you complain? When our fellow workmen go to their meal we will do our work." When the dinner-time arrived, and the other workmen had gone to their meal, they examined the stones, and raised a certain stone which

<sup>1</sup> Pillars of salt are to be met with elsewhere, for instance at Hammam Meskutim in Algeria. They are caused by spouts of water, in which so great a quantity of salt is contained as at times to stop up the aperture of the spring. The latter, however, is again unsealed through cattle licking off the salt near the aperture, and the same process of filling up and unstoppage goes on continually.

<sup>2</sup> See Baedeker, *Handbook to Palestine and Syria*, pp. 233, 236; also Schwartz, *Palestine*, 1852, p. 230.

formed the entrance to a cave. Thereupon one said to the other, "Let us go in and see if any money is to be found there." They entered the cave, and reached a large chamber resting upon pillars of marble overlaid with silver and gold. In front | was a table of gold p. 39 and a sceptre and crown. This was the sepulchre of King David. On the left thereof in like fashion was the sepulchre of King Solomon; then followed the sepulchres of all the kings of Judah that were buried there. Closed coffers were also there, the contents of which no man knows. The two men essayed to enter the chamber, when a fierce wind came forth from the entrance of the cave and smote them, and they fell to the ground like dead men, and there they lay until evening. And there came forth a wind like a man's voice, crying out: "Arise and go forth from this place!" So the men rushed forth in terror, and they came unto the Patriarch, and related these things to him. Thereupon the Patriarch sent for Rabbi Abraham el Constantini, the pious recluse, who was one of the mourners of Jerusalem, and to him he related all these things according to the report of the two men who had come forth. Then Rabbi Abraham replied, "These are the sepulchres of the House of David; they belong to the kings of Judah, and on the morrow let us enter, I and you and these men, and find out what is there." And on the morrow they sent for the two men, and found each of them lying on his bed | in terror, p. 40 and the men said: "We will not enter there, for the Lord doth not desire to show it to any man." Then the Patriarch gave orders that the place should be closed up and hidden from the sight of man unto this day. These things were told me by the said Rabbi Abraham.

From Jerusalem it is two parasangs to Bethlehem, which is called by the Christians Beth-Leon, and close thereto, at a distance of about half a mile, at the parting of the way, is the pillar of Rachel's grave, which is made up of eleven stones, corresponding with the number of the sons of Jacob. Upon it is a cupola resting on four columns, and all the Jews that pass by carve their names upon the stones of the pillar<sup>1</sup>. At Bethlehem there are two Jewish dyers. It is a land of brooks of water, and contains wells and fountains.

At a distance of six parasangs is St. Abraham de Bron, which is Hebron; the old city stood on the mountain, but is now in ruins; and in the valley by the field of Machpelah lies the present city. Here there is the great church called St. Abram, and this was a Jewish place of worship at the time of the Mohammedan rule, | but p. 41 the Gentiles have erected there six sepulchres, respectively called those of Abraham and Sarah, Isaac and Rebekah, Jacob and Leah.

<sup>1</sup> Edrisi in 1154 writes: "The tomb is covered by twelve stones, and above it is a dome vaulted over with stones."



The custodians tell the pilgrims that these are the graves of the Patriarchs, for which information the pilgrims give them money. If a Jew comes, however, and gives a special reward, the custodian of the cave opens unto him a gate of iron, which was constructed by our forefathers, and then he is able to descend below by means of steps, holding a lighted candle in his hand. He then reaches a cave, in which nothing is to be found, and a cave beyond, which is likewise empty, but when he reaches the third cave behold there are six graves, the graves of Abraham, Isaac and Jacob, Sarah, Rebekah and Leah, facing one another. And upon the graves are inscriptions cut in stone; upon the grave of Abraham is engraved "This is the grave of Abraham"; upon that of Isaac, "This is the grave of Isaac, the son of Abraham our Father"; upon that of Jacob, "This is the grave of Jacob, the son of Isaac, the son of Abraham our Father"; and upon the others, "This is the grave of Sarah," "This is the grave of Rebekah," and "This is the grave of Leah." A lamp burns day and night upon the graves in the cave. One finds there many casks filled with the bones of Israelites, as the members of the house of Israel were wont to bring the bones of their fathers thither and to deposit them there to this day<sup>1</sup>. |

- p. 42 Beyond the field of Machpelah is the house of Abraham; there is a well in front of the house, but out of reverence for the Patriarch Abraham no one is allowed to build in the neighbourhood.

From Hebron it is five parasangs to Beit Jibrin, which is Mareshah,

<sup>1</sup> Compare R. Petachia's account of his visit (*Travels of Rabbi Petachia*: translated by Dr. A. Benisch; London, Trübner & Co., 1856, p. 63). See also an interesting paper by Professor Guthe (*Zeitschrift des deutschen Palästina-Vereins*, vol. XVII, p. 248) for an account of the opening of the tombs at Hebron in 1119, as given in a presumably contemporaneous MS. found by Count Riant. Fifteen earthenware vessels filled with bones, perhaps those referred to by Benjamin, were found. It is doubtful whether the actual tombs of the Patriarchs were disturbed, but it is stated that the Abbot of St. Gallen paid in 1180 ten marks of gold (equal to about £5,240 sterling) for relics taken from the altar of the church at Hebron. The MS. of Count Riant further mentions that before the occupation of Hebron by the Arabs, the Greeks had blocked up and concealed the entrance to the caves. The Jews subsequently disclosed the place of the entrance to the Moslems, receiving as recompense permission to build a synagogue close by. This was no doubt the Jewish place of worship referred to by Benjamin. Shortly after Benjamin's visit in 1167 the Crusaders established a bishopric and erected a church in the southern part of the Haram. See also Conder's account of the visit of His Majesty the King, when Prince of Wales, to the Haram at Hebron. (*Palestine Exploration Fund's Quarterly Statement*, 1882.)

where there are but three Jews<sup>1</sup>. Three parasangs further one reaches St. Samuel of Shiloh. This is the Shiloh which is two parasangs from Jerusalem. When the Christians captured Ramleh, the Ramah of old, from the Mohammedans, they found there the grave of Samuel the Ramathite close to a Jewish synagogue. The Christians took the remains, conveyed them unto Shiloh, and erected over them a large church, and called it St. Samuel of Shiloh unto this day<sup>2</sup>.

<sup>1</sup> Beit Jibrin was fortified by King Fulk in 1134. See Baedeker, *Handbook to Palestine and Syria*, p. 309, for full description of the district; also a preliminary notice on the Necropolis of Maresha in *P. E. F. Q. S.*, Oct., 1902, p. 393. The text has בֵּית, but it should be לֵבִית. Inscriptions on tombs near Beit Jibrin show that the town, to which those buried belonged, was called Mariseh. The passage in A and all printed editions as to Shunem is corrupt, and certainly out of place. Shunem was a small place in Galilee, and is not likely to have had 300 Jews at the time of the Crusaders.

<sup>2</sup> Shiloh, at the time of the Crusaders, was considered to occupy the site of Mizpeh, the highest mountain near Jerusalem, where the national assemblies were held at the time of the Judges. The present mosque is dilapidated, but the substructure, which dates from the Frank period, is beautifully jointed. The apse is raised. The reputed tomb of Samuel is on the western side of the church. It is still called Nebi Samwil, venerated alike by Jew and Moslem.

*(To be continued.)*